Історія Майї Касяненко – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінаціяії «Серце в броні»

Сержант Збройних Сил України Майя Олександрівна Касяненко — медична сестра медичної роти військової частини ХХХ, для якої порятунок людського життя став справою честі.

Свій шлях військової служби Майя обрала у 2020 році, приєднавшись за контрактом до повітрянодесантної Січеславської бригади. Відтоді вона присвятила себе порятунку українських захисників. Працюючи на стабілізаційних пунктах, Майя разом із командою медиків надає пораненим невідкладну допомогу та готує їх до евакуації. За кожним врятованим життям — людська доля, родина й майбутнє, за які вона щодня бореться.

Особливо яскраво Майїн характер проявився під час ворожого авіаційного нальоту на територію розташування стабілізаційного пункту. Того вечора, коли сержант Касяненко перебувала на чергуванні та виконувала бойове завдання, дві авіабомби противника влучили в будівлю поруч із пунктом. Вибухи спричинили бойове травмування Майї.

У цю мить вона сама потребувала допомоги, однак не дозволила власному болю зупинити себе. Попри отримані травми та загрозу для життя, сержант Касяненко продовжила виконувати завдання й надавати медичну допомогу військовослужбовцям, які зазнали поранень і травмувань. Її дії стали проявом не лише професійної підготовки, а й глибокої внутрішньої переконаності: життя кожного захисника має значення, а тих, хто потребує допомоги, не можна залишати наодинці з бідою. Для Майї мужність — це не відсутність страху, а здатність діяти попри нього. Це відповідальність, яка не зникає перед небезпекою, і людяність, що залишається незмінною навіть у найскладніших обставинах.

Побратими й посестри цінують її за надійність, витримку та готовність прийти на допомогу. Для них Майя — людина, на яку можна покластися, коли ситуація здається безвихідною. Її присутність додає впевненості, а вчинки нагадують: сила команди полягає не лише у військовій підготовці, а й у взаємній підтримці, довірі та готовності боротися одне за одного.

Майя надихає не промовами, а власним прикладом. Її ставлення до служби, здатність не здаватися та прагнення врятувати кожного, кому потрібна допомога, формують навколо неї атмосферу відповідальності й людяності. Саме такі люди допомагають іншим знаходити сили рухатися вперед навіть тоді, коли війна виснажує фізично й морально.

Поза службою Майя — любляча дружина й турботлива мама дев’ятирічного сина. Її чоловік також військовослужбовець, а родина є джерелом

сили та мотивацією боротися за мирне майбутнє, у якому українські діти зростатимуть вільними. У Майї поєднуються материнська ніжність, турбота та незламність військової, яка навіть у найважчих обставинах залишається чуйною й людяною.

Своїми вчинками сержант Майя Касяненко змінює життя навколо себе. Для поранених вона стає людиною, яка допомагає вистояти у критичний момент. Для побратимів — надійною опорою. Для молодого покоління — прикладом відповідальності, патріотизму та служіння іншим. Її історія доводить, що вплив людини визначається не посадою чи словами, а тим, скільком людям вона допомогла, скільки надії подарувала й скільки разів знайшла в собі сили не відступити.

Для Майї Касяненко захист України — це спільна справа, що потребує єдності, взаємопідтримки та віри. Історія Майї — це історія людини, яка не чекає слушного моменту, щоб зробити щось важливе. Вона діє тоді, коли потрібна допомога, залишається поруч тоді, коли найважче, і власним прикладом доводить, що навіть одна людина здатна змінювати світ навколо себе.